



MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 21 lutego 2022 r.

Poz. 270

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 16 lutego 2022 r.

w sprawie upamiętnienia 80. rocznicy powstania Armii Krajowej

14 lutego 1942 r. rozkazem Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych, gen. broni Władysława Sikorskiego, powołana została Armia Krajowa – podziemne Wojsko Polskie, stanowiące integralną część Polskich Sił Zbrojnych RP. Podlegała ona konstytucyjnym władzom państwowym działającym na obczyźnie i była podporządkowana, poprzez swojego Komendanta, Naczelnemu Wodzowi.

Pierwszym Komendantem Armii Krajowej został gen. dyw. Stefan Rowecki, ps. „Grot”, a następnymi – gen. dyw. Tadeusz Komorowski, ps. „Bór”, i gen. bryg. Leopold Okulicki, ps. „Niedźwiadek”.

Armia Krajowa była największym w Europie podziemnym wojskiem zorganizowanym do walki z okupantem. W 1944 r. liczyła ok. 350 tysięcy zaprzysiężonych żołnierzy.

Walka prowadzona przez Armię Krajową rozwijała się na skalę niespotykaną w żadnym innym kraju okupowanej Europy. Wyróżniała ją ogromna różnorodność działań, były to m.in.: wywiad, kontrwywiad, dywersja, niepodległościowa propaganda, łączność kurierska i radiowa, szkolenie kadr, legalizacja, pozyskiwanie broni, produkcja środków walki, a także obecność konspiracyjna w obozach jenieckich i w obozach zagłady.

Armia Krajowa od początku była organizacją masową, zwiększającą szeregi przez werbowanie ochotników i kontynuowanie akcji scaleniowej, rozpoczętej przez Związek Walki Zbrojnej. Do Armii Krajowej przystąpiły też m.in.: Tajna Armia Polska, Polska Organizacja Zbrojna „Znak”, Gwardia Ludowa PPS-WRN, Tajna Organizacja Wojskowa, Konfederacja Zbrojna, Socjalistyczna Organizacja Bojowa, Polski Związek Wolności oraz częściowo Narodowa Organizacja Wojskowa, Bataliony Chłopskie i Narodowe Siły Zbrojne.

Kulminacją wysiłku zbrojnego Armii Krajowej było Powstanie Warszawskie. Po jego klęsce jednostki AK na terenach zajętych przez Armię Czerwoną zostały zdemobilizowane. 19 stycznia 1945 r. Komendant Główny, gen. bryg. Leopold Okulicki, wydał rozkaz o rozwiązaniu Armii Krajowej.

Wobec represji sowieckich i polskich służb bezpieczeństwa nie wszystkie oddziały podporządkowały się rozkazowi o demobilizacji. Powstały nowe organizacje konspiracyjne, m.in. Ruch Oporu Armii Krajowej i Zrzeszenie „Wolność i Niezawisłość”.

Żołnierze Armii Krajowej byli prześladowani przez władze komunistyczne, zwłaszcza w okresie stalinizmu. Wielu z nich skazano na karę śmierci lub wieloletniego więzienia.

Ocenia się, że ogółem w walkach zginęło ok. 100 tysięcy żołnierzy Armii Krajowej.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, przekonany o szczególnym znaczeniu Armii Krajowej dla losów Polski i II wojny światowej, oddaje hołd wszystkim jej żołnierzom – naszym Bohaterom.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Marszałek Senatu: *T. Grodzki*